

РЕШЕНИЕ

№ 8103

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11080** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Д. Г., [дата на раждане] в СССР, с ирландско и израелско гражданство, притежаващ паспорт, издаден на 12.08.2021 г. от Посолството на И. в С., чрез адв. Г. С. Г., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 6 срещу Отказ с рег. № 5364р – 19136/20.08.2025 г. на директор на дирекция „Миграция“ - МВР.

С оспорения акт на основание чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ във вр. с чл. 10, ал.1, т. 3 от ЗЧРБ, предвид наличие на данни, че чужденецът е член на престъпна група или организация, е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. на Г. Д..

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен. Правят се възражения, че при същата фактическа обстановка има издадено предходно разрешение за продължително пребиваване. С влязло в сила съдебно решение е отказано изпълнение на германска ЕЗА, издадена срещу жалбоподателя, има образувана прокурорска преписка в СГП с № 20570/2022 г. във връзка с отказа за изпълнение на ЕЗА. Срещу чужденеца няма висящи съдебни дела, а отказът нарушава презумпцията за невинност. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“ МВР, чрез юрисконсулт Ч., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по Заявление рег.№ Е-1565/24.06.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в

Република Б., подадено от Г. Д. на основание чл. 24, ал. 1, т. 2 от Закона за чужденците в ЗЧРБ. Подадено е по образец съгласно приложение № 3 във връзка с чл. 14, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република Б. (ППЗЧРБ), при спазване изискванията на чл. 14, ал.2 от ППЗЧРБ - не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешен срок на пребиваване на чужденец на територията на Република Б.. Към момента на подаване на заявлението за разрешаване на право на продължително пребиваване в Република Б., чужденецът е с разрешен срок до 10.07.2025г. Към заявлението са приложени изискуемите документи, съгласно чл. 14, ал. 1 и чл. 16 от ППЗЧРБ.

При направени справки в АИС Н“ШИС“ е установено, че по отношение на Г. Д. е въведен сигнал с шенгенски идентификационен номер: DE P. 01 на Република Г. за международно издирвано лице, за арест с цел предаване или екстрадиране, въведен на 19.10.2022г. и актуализиран на 16.10.2024 г. с валидност до 12.10.2025 г. от отдел СИРЕНЕ - ДМОС.

Спрямо Г. Д. е издадена ЕЗА от германските власти, във връзка с образувано наказателно производство за сериозен случай на измама и изнудване, извършени в периода от 01.01.2018 г. - 30.04.2020 г. на територията на Република Г. и Република Б.. Искането е за предаване на лицето за провеждане на разследване за извършени тежки умишлени престъпления - ръководител на организирана престъпна група, състояща се много лица банда, създадена с цел извършване на групови измами по чл.263, ал. 1 ал.3, изр.2 №1, ал.5, 25, ал.2, 53 от НК на ФРГ, като за тези престъпления се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до 10 години.“

СГС е отказал изпълнение на германската ЕЗА и предаването на израелския гражданин в Г. на основание чл. 40, ал. 1, т. 5 от ЗЕЕЗА, приемайки, че наказателното производство, с оглед на което Г. Д. е издирван от германските власти, следва да се проведе в Република Б., поради частично извършване на изпълнителните деяния на територията на нашата страна.

С Постановление от 16.10.2024 г., изготвено по пр. пр. №20570/2024 г., по описа на СГП, материалите, съдържащи данни относно престъпната дейност на жалбоподателя са отделени в отделна прокурорска преписка, която е заведена под № 18422/2024г., по описа на СГП и е възложена на прокурор при отдел 01 „Икономически престъпления“.

Административният орган е направил извод, че за Д. Г. са налице данни, че е ръководител на организирана престъпна група, състояща се от много лица, действала на територията на ФРГ и Република Б., предвид на което и на основание чл. 10, ал.1 т. 3 във вр. с чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ е постановен отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приети са доказателства за компетентност на органа, издал отказа. Получена е информация от СГП за хода на пр.пр.№18422/2024г./Писмо пр.пр. № 18422/2024г. от 19.01.2026 г./, видно от която, преписката е била с предмет събиране и проверка на данни за деяния, извършени от

жалбоподателя на територията на Република Б. в периода от 01.01.2018 г. до 30.04.2022 г. В хода на проверката е установено, че във ФР Г. е налично образувано и висящо наказателно производство срещу Д. Г. за същото престъпление, поради което е отказано образуване на досъдебно производство.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ е издадена от компетентен орган, в писмена форма, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Спазени са процедурните правила, материалния закон и целта на закона.

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 18 - 23 и 26.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ регламентира, че се отказва издаване на виза на чужденец, когато има данни, че е член на престъпна група или организация или че извършва или има намерение да извършва контрабанда и незаконни сделки с оръжие, взривни вещества, боеприпаси, пиротехнически изделия, стратегически суровини, изделия и технологии с двойна употреба, както и незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества и прекурсори и на суровини за тяхното производство. В случая такива данни за членство в престъпна група или организация са налице за Д. Г.. Съвкупно преценени доказателствата по делото сочат, че срещу жалбоподателя има образувано и висящо наказателно производство в Република Г. като ръководител на организирана престъпна група, състояща се много лица банда, създадена с цел извършване на групови измами по чл.263, ал. 1 ал.3, изр.2 №1, ал.5, 25, ал.2, 53 от НК на ФРГ, като за тези престъпления се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до 10 години.“

Не е нарушена презумпцията за невиновност, както се твърди в жалбата. Изискването на правната норма е да са налице данни, а не чужденецът да е осъден с влязла в сила присъда. След като срещу него има образувано и висящо наказателно производство, то са налице данни, че е извършил престъпление. Наказателното производство е за това, че е ръководител на организирана престъпна група, тоест налице са данни, че членува в такава престъпна група. Отказът за изпълнение на ЕЗА на СГС и отказът за образуване на досъдебно производство на СГП са на процесуално основание, а не поради липса на данни за извършено престъпление.

Налице са материално правните предпоставки за отказ по чл. 26, ал.1 във вр. с чл. 10, ал.1, т. 3 от ЗЧРБ, както правилно е приел и административния орган.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София -град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в

съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 102,26 евро /200 лв./, определен съгласно чл. 143 ал.3 от АПК, в чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I-во отделение – 43 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г., [дата на раждане], гражданин на И., Л. [ЕГН] срещу Отказ с рег. № 5364р – 19136/20.08.2025 г. на директор на дирекция „Миграция“ МВР.

ОСЪЖДА Д. Г., [дата на раждане], гражданин на И., Л. да заплати на МВР – дирекция „Миграция“ минимално юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро /200 лв./

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: